

qvents. Jeg skal ikke videre gaae ind derpaa; men Revisoratet har, saavidt jeg veed — hvorom jeg dog maa forbeholde mig nærmere at yttre mig — opfattet Sagen saaledes, at der forelaae et Regnskab og en Tillægsbevilling, og at Revisoratet kun havde at gjøre Indstillinger med Hensyn til det, der forelaae, uden at gaae ind paa, hvorvidt det, som var fremkommet fra Regjeringens Side, trængte til en ganske anden Afgjørelse end den, hvorom det egentlig havde at gjøre Indstillinger. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, at, dersom Revisoratet gjorde en Indstilling om, at en saadan Udgift skulde henvises til en Tillægsbevilling, og en saadan Indstilling blev vedtagen af Rigsdagen, da var det at give Ministeriet det Paalæg, at det skulde indkomme med en Tillægsbevillingslov — jeg antager nemlig, at, hvor der er Tale om en Tillægsbevillingslov, bør den rettelig udgaae fra Regjeringen, — og jeg troer, at et saadant Paalæg vel kunde have sine Betæneligheder. Jeg troer, at det vil være en ganske egen Sag at paalægge et Ministerium, at det skal indbringe en Lov, og jeg troer derfor, at der vel kunde være Anledning for Revisoratet til kun at behandle det Materiale, der forelaae, til kun at gjøre Indstillinger angaaende det, Regjeringen havde fremlagt, uden at gaae ind paa en Undersøgelse af, om Regjeringen havde taget feil ved ikke at udfondre eller postere nogle Udgifter, der kunde henhøre nærmest til en Tillægsbevilling.

Ordføreren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede første Landstingsmand for Kjøbenhavn (Andræ) har anført, har jeg ikke Meget at sige. Det har ogsaa været omtalt i Udvalget, at der vel kunde være nogle af disse Summer, som ere indstillede til at billiges, med Hensyn til hvilke det havde været rigtigere, at de vare blevne henvisne til Afgjørelse ved en Tillægsbevilling; men det har i flere Tilfælde for Udvalget, saaledes som det ogsaa af den ærede Landstingsmand selv blev antydet, været meget vanskeligt at drage den rette Grændse imellem, hvad der i saa Henseende behøvede at henvises til en Tillægsbevilling, og hvad der kunde indstilles til Billigelse af Rigsdagen under Behandlingen af Sagen.

Da derhos det nuværende Finantsregnskab er det første, som er blevet aflagt, og der allerede er hengaaet meget lang Tid med de Forhandlinger og Behandlinger af Sagen, som have fundet Sted, saa har Udvalget ogsaa troet at burde tage Hensyn dertil, og, da de fleste Summer forekom os at være af den Natur, at der virkelig ikke kunde være nogen Betænelighed ved, at de bleve billigede, har Udvalget troet, for denne Gang at burde tage mindre Hensyn til den Form, der i denne Henseende kunde være at følge.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger til 1. Domainevæsenet vedkommende A. Landvæsenet, (Antegningsposterne 1, 7, 8, 10—15, 17, 19, 20, 24, 26, 28, 30, 31, 34, 37, see Anhang B Sp. 456, 462, 470—494.

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer, og

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisorernes Antegninger til 1. Domainevæsenet, vedkommende B. Forst- og Jagtvæsenet (Antegningsposterne 38—47, see Anhang B, Spalte 498—510)

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Derefter fattes det næste Hovednummer, 2. Directe Skatter, under Forhandling; men, da Ingen begjærede Ordet, afstemtes

Udvalgets Indstilling til Revisionens 3die Antegnelsespost under 2. Directe Skatter, (see Anhang B Sp. 510) og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Seller ikke med Hensyn til det næste Afsnit, under Hovednummer 3. Indirecte Skatter og Afgifter, som indbefatter to Afdelinger, nemlig I. Overskuddet af Stempletpapirskintrader, og II. Solds og Consumtionsvæsenet, der derefter fattes under Forhandling, begjærede Noget Ordet. Man skred derfor til Afstemning, hvorved